

leres og egne Vegne meget stærkt, at man stemmer for dette ny Kapitel II.

Til Slutning er der kun et Par Ændringsforslag, jeg skal sige et Par Ord om. Det første er Ændringsforslag Nr. 6. Jeg behøver blot at gøre opmærksom paa, at samtlige de tre Ændringer, vi der foreslaa, dreje sig om at stille Kvinder lige med Mænd. Det er et Standpunkt, som i hvert Tilfælde dette Tings Flertal altid har indtaget, og jeg synes, det er et Standpunkt, som man ikke skulde forlade paa dette Omraade. Jeg anbefaler derfor, at man ogsaa stemmer for dette Forslag. — Det sidste Ændringsforslag behøver jeg næppe at sige noget om. Det er et Forslag om Ændring af Titlen, og det gælder jo kun, for saa vidt vort Ændringsforslag under Nr. 3 ikke bliver vedtaget, altsaa for saa vidt det foreliggende Lovforslag ikke bliver en Forsikringslov. Vi foreslaa da, at Titlen rettes i Overensstemmelse dermed. — Jeg skal hermed anbefale samtlige de af mine Meningsfæller og mig stillede Ændringsforslag.

Wulff: Jeg skal tillade mig med nogle Bemærkninger at omtale de Ændringsforslag, hvoraf jeg er Medforslagsstiller. Disse Forslag falde i to Grupper: Nogle af dem ere af principiel Natur, idet de ere rettede mod nogle af de Hovedprincipper, som ligge til Grund for dette Lovforslag; andre ere derimod Bestemmelser, som sigte til faktiske Forandringer i dette Lovforslag uden at røre ved dets Principper. Den første Gruppe dannes af Ændringerne Nr. 12, 16 og 17. Ændringsforslag Nr. 12 er stillet til § 3 og tager jo Sigte paa det bekendte Forhold, som jeg har paatalt saa tit, at jeg ikke behøver nu at dvæle udførligt derved, nemlig dette, at kun den Enkeltmand eller det Selskab, der som Næringsvej driver en af de i § 4 nævnte farlige Virksomheder, har Ansvar over for de Arbejdere, som komme til Skade. Nu ønske vi at rette disse Ord, saaledes at der kommer til at staa: Enkeltmand eller Selskab, der *beskæftiger Arbejdere* i nogen af de i § 4 A nævnte Virksomheder, ganske saaledes som der staa i samme Paragraf lidt længere nede, hvor der er Tale om Stat og Kommune. Det forekommer mig — jeg skal gentage dette — at det ikke kan siges at være Retfærdighed, at der lovgives paa to forskellige Maader for den næringsdrivende og for den ikke-næringsdrivende, naar de begge foretage sig den selv samme Ting, den selv samme Forseelse, havde jeg nær sagt; der lovgives jo nemlig saaledes,

at man ikke paalægger den *ikke-næringsdrivende* — en Partikulier, en Brændevinsbrænder eller hvilken det nu er — som tager en Mursvend i sin Tjeneste, nogen Pligt til at forsikre denne Mursvend mod Fare, men Pligten paalægges kun den Muremester, der tager en saadan Mursvend i sin Tjeneste. Vi have hørt dette Forhold forsvaret saa tit, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu; men jeg er ikke af noget af det, som er fremført, bleven overbevist om, at der er nogen som helst Retfærdighed i at lovgive paa den Maade. Jeg mener, at naar man fastslaar, at Mursvendens Arbejde er farligt, og at han bør værnes mod Følgerne deraf, saa bør han ikke alene værnes derimod af Mesteren, men ogsaa af enhver anden, som benytter og lønner ham som Arbejder, ligegyldigt om det er en professionel næringsdrivende i hans Fag eller i et andet Fag, eller det slet ikke er nogen næringsdrivende, thi det, som det her drejer sig om, er jo kun at værne Arbejderen mod Ulykkestilfælde. — De andre Ændringer af principiel Betydning ere Nr. 16 og 17. Den første drejer sig om at forandre § 8, efter hvilken Arbejdsgiveren hæfter for de Arbejderen tillagte Krav, og hvori det tillades ham at forsikre Kravene hos et anerkendt Selskab. Ændringsforslaget gaar ud paa i Stedet herfor at paalægge Arbejdsgiveren en Forsikringspligt. — Ændringsforslaget Nr. 17 til § 9 tilvejebringer saa det, som maa blive en Konsekvens af Forsikringspligten, nemlig en Statsforsikringsanstalt, hvori denne Forsikring kan tegnes. Og det bestemmer endvidere, at Omkostningerne ved denne Anstalts Drift udredes af Statskassen, og at Staten tillige yder et Tilskud til den, svarende til Halvdelen af det Beløb, som Anstalten aarlig har at udrede i Erstatning. Det vil sige: Staten eller Samfundet overtager Halvdelen af Forsikringspligten. Hvad de nævnte Ændringsforslag angaar, er det saaledes, at det sidste, Nr. 17, indeholder det, som mine Meningsfæller og jeg egentlig have tilsigtet her at ville stemme for, idet det nemlig forekommer os, at det ikke er retfærdigt at lovgive paa en Maade, som man ikke kan vente fortsat for de efterfølgende Klasser af Arbejdsgivere. Ikke alene foreligger der jo her fra tre ærede Medlemmer et Forslag, som søger at ordue Forsikringen for Landbrug, Søfart og Fiskeri paa en ganske anden Maade, nemlig saaledes, at hele Udgiften betales ikke af Arbejdsgiverne, men af Stat og Kommune, altsaa af Samfundet, men naar vi læse Betænkningen fra April 1896 igennem, se